

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ Mgr. J. S.**, bývajúceho v P., T., **2/ M. B.**, bývajúcej v P., T., **3/ Z. K.**, bývajúcej v M., **4/ Ľ. S.**, bývajúcej v P., T., **5/ J. Š.**, bývajúceho v P., T., všetkých zastúpených JUDr. P. Z., advokátom so sídlom v K., proti žalovanému **B. P. P., s.r.o.** so sídlom v P., Š., zastúpenému JUDr. O. L., advokátkou so sídlom v P., **o určenie neplatnosti rozpisu preddavkov**, vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp.zn. 12 C 41/2006, o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 9. februára 2009 sp.zn. 7 Co 118/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcov **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove rozsudkom z 9. februára 2009 sp.zn. 7 Co 118/2008 potvrdil rozsudok Okresného súdu Poprad z 21. apríla 2008 č.k. 12 C 41/2006 - 327, ktorým bola z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie žalovaného zamietnutá žaloba žalobcov o určenie neplatnosti rozpisu preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv za služby a plnenia spojené s užívaním bytov B. domu W. vchodov číslo X. v zmysle schôdze vlastníkov bytov z mesiaca marec X.. Zároveň rozhodol o povinnosti žalobcov zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v sume 54,94 € k rukám jeho právnej zástupkyne JUDr. O. L. do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Potvrdenie prvostupňového rozsudku odôvodnil jeho vecnou správnosťou.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podali dovolanie žalobcovia, ktorí ho žiadali zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a odňatia možnosti konať pred súdom, keď odvolací súd rozhodol bez nariadenia

pojednávania a nedoplnil dokazovanie vykonaním ďalších dôkazov navrhnutých účastníkmi konania.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalobcov navrhol, aby dovolací súd ich dovolanie odmietol z dôvodu, že nie sú splnené zákonné podmienky na podanie dovolania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.) a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V danej veci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 a 3 O.s.p., pretože nejde o zmeňujúci, ale potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie proti nemu prípustné a nejedná sa ani o rozsudok, ktorým by bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým by súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4. Dovolanie nie je prípustné ani podľa ustanovenia § 238 ods. 2 O.s.p. z dôvodu, že dovolací súd vo veci doposiaľ nerozhodoval.

Ak je súdne konanie postihnuté niektorou z vád vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 238 O.s.p. vylúčené. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Existencia niektorej z vyššie uvedených vád však dovolacím súdom nebola v konaní zistená.

Žalobcovia v dovolaní tvrdili, že postupom odvolacieho súdu im bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. tým, že odvolací súd konal bez vytýčenia pojednávania a nedoplnil dokazovanie vykonaním ďalších dôkazov navrhnutých účastníkmi konania.

V zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. v znení platnom od 15.10.2008 odvolací súd môže o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania, ak nejde o niektorý z prípadov uvedených v odseku 1 tohto ustanovenia, teda ak nejde o prípad, kedy je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie (rozhodnutie o tejto otázke však patrí v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p. výlučne odvolaciemu súdu a nie účastníkom konania), alebo ak súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania, alebo ak to vyžaduje dôležitý verejný záujem. Pretože odvolanie v predmetnej veci bolo podané 22. apríla 2009, t.j. za účinnosti novely Občianskeho súdneho poriadku vykonanej zákonom č. 384/2008 Z.z., a nešlo o žiaden z prípadov vyplývajúcich z § 214 ods. 1 O.s.p., odvolací súd bol oprávnený podľa odseku 2 tohto ustanovenia rozhodnúť o odvolaní bez nariadenia pojednávania a sám bol oprávnený posúdiť, či doplní dokazovanie alebo nie.

Na základe uvedených skutočností dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd postupoval v zmysle príslušných zákonných ustanovení, pri prejednávaní veci procesne nepochybil a svojim postupom žalobcom neodňal možnosť konať pred súdom podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

Pokiaľ ide o námietky uvedené v dovolaní žalobcov spočívajúce v nesprávnom právnom posúdení veci, tieto by bolo možné preskúmať len v tom prípade, ak by dovolanie bolo prípustné, nakoľko dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., ak by aj bol daný, sám osebe nezakladá prípustnosť dovolania, preto sa dovolací súd týmito námietkami nezaoberal.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcov podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Dovolací súd nepriznal žalovanému náhradu trov dovolacieho konania, ktoré pozostávali z odmeny jeho právneho zástupcu za vyjadrenie k dovolaniu, nakoľko ich nepovažoval, vzhľadom na neprípustnosť dovolania, za trovy potrebné na účelné bránenie práva (§ 142 ods. 1 v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. júna 2010

J. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Patrícia Špacírová